

Η Ρώμη Εδραιώνει το Όραμα - Αριθμός Δώδεκα

Η Τριπλή Εφαρμογή της Προφητείας: Το Βδέλυγμα της Ερημώσεως και η Προειδοποίηση των Εσχάτων Ημερών να Φύγετε

Jeff Pippenger
2024-08-31

Το βδέλυγμα της έρημώσεως, περι οὗ ἐλάλησεν ὁ προφήτης Δανιήλ, ἀποτελεῖ σημεῖον διὰ τοὺς Χριστιανούς τριῶν διαφόρων ἐποχῶν νὰ φύγουν. Οἱ Χριστιανοὶ ἐν Ἱερουσολύμοις ἔφυγαν ὅταν εἶδαν τὰ λάβαρα τῶν ρωμαϊκῶν στρατευμάτων νὰ περικυκλώνουν τὴν Ἱερουσαλήμ τὸ ἔτος 66 μ.Χ. Οἱ Χριστιανοὶ τῶν ὀψίμων τοῦ πέμπτου καὶ τῶν πρώτων τοῦ ἕκτου αἰῶνος ἔφυγαν εἰς τὴν ἔρημον, ὅταν εἶδαν τὸν ἄνθρωπον τῆς ἀμαρτίας ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ νὰ διακηρύσσει ὅτι ἦτο Θεός. Τὸ 1888 παρετέθη εἰς τὸ Κογκρέσον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Blair, σειρά νομοσχεδίων περὶ τῆς Κυριακῆς. Τὰ νομοσχέδια ἐκεῖνα ὠνομάζοντο τὰ νομοσχέδια Blair καὶ ἀπετέλουν προσπάθειαν νὰ προσδιορισθῇ ἡ Κυριακὴ ὡς Ἐθνικὴ Ἡμέρα Λατρείας. Ἡ λατρεία τῆς Κυριακῆς εἶναι τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, τὸ σημεῖον τῆς παπικῆς ἐξουσίας, καὶ τὸ Σύνταγμα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀντιτίθεται ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ἐθνικῆς θρησκείας ὡς δοκιμασίας διὰ τοὺς πολίτας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Αὐτὸ ακριβῶς τὸ γεγονός παραλείπεται ἀπὸ τὴν εσφαλμένη ἐφαρμογὴν ποὺ συνδέεται με τὴν ταύτιση τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὡς τῆς σύγχρονης Ρώμης. Μία τριπλὴ ἐφαρμογὴ τῆς προφητείας διαθέτει συγκεκριμένους κανόνες ποὺ διέπουν τὴν ἐφαρμογὴ τῆς. Οἱ κανόνες αὐτοὶ ορίζουν ὅτι τὰ προφητικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς πρώτης ἐκπλήρωσης πρέπει νὰ συνδυαστοῦν με τὰ προφητικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς δεύτερης ἐκπλήρωσης, προκειμένου νὰ καθοριστοῦν τὰ προφητικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς τρίτης ἐκπλήρωσης.

Ἡ προειδοποίησις νὰ φύγουν εἶναι προειδοποίησις νὰ φύγουν ἀπὸ ἕναν ἐπερχόμενο διωγμὸν. Στὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ, ὁ διωγμὸς ἦταν ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ ναοῦ τὸ ἔτος 70. Τὸ προειδοποιητικὸ σημεῖον ἐκεῖνου τοῦ ἐπερχόμενου διωγμοῦ δόθηκε τὸ ἔτος 66 μ.Χ. Ἡ προειδοποίησις νὰ φύγουν κατὰ τὰ τέλη τοῦ πέμπτου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἕκτου αἰῶνα προσδιορίστηκε ἀπὸ τὸν Παῦλον ὡς ἡ ἀναγνώρισις μιᾶς ἀποστασίας τοῦ προφητικοῦ Περγάμου, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσώπευε τὴν εἰδωλολατρικὴν Ρώμην. Ἐπρεπε πρῶτα νὰ ἐπέλθῃ ἀποστασία, ὥστε νὰ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ ὁποῖος θὰ διακήρυσσε τὸν εαυτό του ὡς Θεός. Στὴν ἱστορίαν ποὺ πλησίαζε τὸ 538, ἡ εἰδωλολατρικὴ Ρώμη, ἡ ὁποία περιόριζε, ἢ ὅπως δήλωσε ὁ Παῦλος «κατέχει», ἀπομακρύνθηκε, καὶ καθὼς τὸ Πέργαμον ἀποστάτησε, τὸ σημεῖον γιὰ φυγὴν ἐφθασε καὶ κατηύθυνε τοὺς πιστοὺς νὰ ἀποχωριστοῦν ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τῶν παπικῶν ἐκκλησιῶν. Ἐπειτα, τὸ 538, στὴ Σύνοδον τῆς Ορλεάνης, ἡ παπικὴ ἐξουσία θέσπισε νόμον περὶ Κυριακῆς, καὶ ἀρχισαν τὰ χίλια διακόσια ἐξήντα ἔτη παπικοῦ διωγμοῦ.

Οἱ δύο πρώτοι μάρτυρες προσδιορίζουν με σαφήνεια ὅτι ἡ τρίτη ἐκπλήρωσις τῆς προειδοποίησις γιὰ φυγὴν ποὺ δόθηκε ἀπὸ τὸν Χριστὸν προηγήθηκε τῆς πραγματικῆς δίωξης. Ἡ καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλήμ ἐπλήρως ἀκριβῶς τριάμισι ἔτη ἀφ' ὅτου ἀρχισε ἡ πολιορκία τοῦ Κεστίου τὸ 66 μ.Χ., ἐπιτρέποντας ἔτσι τοῖς Χριστιανοῖς νὰ διαφύγουν πρὶν ἀπὸ τὴν φρικαλεότητα τῆς δεύτερης

πολιορκίας, η οποία κινήθηκε από τον Τίτο και ολοκληρώθηκε με την καταστροφή του ναού και της πόλεως. Πριν από το έτος 538, οι Χριστιανοί αποχωρίστηκαν από την εκκλησία της παπικής Ρώμης και, προφητικώς, κατέφυγαν στην έρημο, η οποία αντιπροσωπεύει την καταστροφή της πνευματικής Ιερουσαλήμ.

«Αλλά την αυλήν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἄφες ἔξω καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης· διότι ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουσι καταπατήσῃ τεσσαράκοντα δύο μῆνας. Καὶ θέλω δώσω δύναμιν εἰς τοὺς δύο μάρτυράς μου, καὶ θέλουσι προφητεύσει χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα ἡμέρας, ἐνδεδυμένοι σάκκους. Ἀποκάλυψις 11:2, 3.

Και στις δύο παραστάσεις της προειδοποίησης για φυγή, η προειδοποίηση προηγείται του διωγμού, και ο διωγμός παριστάνεται από τη Ρώμη, είτε παγανιστική είτε παπική, η οποία καταπατεί την Ιερουσαλήμ, είτε κυριολεκτική είτε πνευματική. Η προειδοποίηση για φυγή των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας ήταν το νομοσχέδιο Blair το 1888. Κατά την πρώτη εκπλήρωση στην ιστορία της παγανιστικής Ρώμης, οι Χριστιανοί έπρεπε να φύγουν από την Ιερουσαλήμ, και κατά την εκπλήρωση της παπικής Ρώμης οι Χριστιανοί έφυγαν στην έρημο. Για τον Αντβεντισμό, η προειδοποίηση ήταν να καταφύγουν στην ύπαιθρο.

«Δεν είναι τώρα καιρός για τον λαό του Θεού να προσκολλά τις στοργές του ή να θησαυρίζει τον θησαυρό του στον κόσμο. Δεν απέχει πολύ ο καιρός κατά τον οποίο, όπως οι πρώτοι μαθητές, θα αναγκασθούμε να αναζητήσουμε καταφύγιο σε ερημικούς και μοναχικούς τόπους. Όπως η πολιορκία της Ιερουσαλήμ από τα ρωμαϊκά στρατεύματα υπήρξε το σύνθημα φυγής για τους Χριστιανούς της Ιουδαίας, έτσι και η ανάληψη εξουσίας εκ μέρους του έθνους μας με το διάταγμα που θα επιβάλλει το παπικό σάββατο θα αποτελέσει για εμάς προειδοποίηση. Τότε θα είναι καιρός να εγκαταλείψουμε τις μεγάλες πόλεις, προετοιμαζόμενοι να αφήσουμε και τις μικρότερες για αποσυρμένες κατοικίες σε απομονωμένους τόπους ανάμεσα στα βουνά.» Testimonies, τόμος 5, 464.

«Η ανάληψη εξουσίας εκ μέρους του έθνους μας με το διάταγμα που θα επιβάλλει το παπικό σάββατο θα είναι για εμάς προειδοποίηση», εκπληρώθηκε όταν το βδέλυγμα της ερημώσεως, σύμφωνα με τα λόγια του Μάρκου, «εστεκόταν όπου δεν έπρεπε». Το 1888, το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών εξέταζε νόμο σε άμεση αντίθεση προς ένα θεμελιώδες στοιχείο του Συντάγματος, και σε εκείνο το σημείο οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας έπρεπε να εγκαταλείψουν τις πόλεις και να μετακινηθούν στην ύπαιθρο.

«Ούτε ένας Χριστιανός δεν χάθηκε κατά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ. Ο Χριστός είχε δώσει προειδοποίηση στους μαθητές Του, και όλοι όσοι πίστεψαν στα λόγια Του αγρυπνούσαν για το υποσχέμένο σημείο.... Χωρίς καθυστέρηση έφυγαν για έναν τόπο ασφαλείας — την πόλη Πέλλα, στη γη της Περσίας, πέρα από τον Ιορδάνη.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 30.

Τα προφητικά χαρακτηριστικά του πρώτου από τα προειδοποιητικά σημεία για φυγή αντιπροσωπεύουν την τρίτη και τελική εκπλήρωση. Μερικές φορές αυτά τα προφητικά χαρακτηριστικά παράγουν μια διπλή εκπλήρωση μέσα στην τρίτη εκπλήρωση. Παράδειγμα αυτού είναι οι τρεις Ηλίες. Η γραμμή του Ηλία κατά την αντιπαράθεσή του με την Ιεζάβελ, τον Αχαάβ και τους προφήτες του Βάαλ, σε συνδυασμό με τα χαρακτηριστικά του Ιωάννη του Βαπτιστή, του

δευτέρου Ηλία, κατά την αντιπαράθεσή του με την Ηρωδιάδα, τον Ηρώδη και τη Σαλώμη, καθορίζουν ότι στις έσχατες ημέρες, διότι η τρίτη και τελική εκπλήρωση μιας τριπλής εφαρμογής είναι πάντοτε στις έσχατες ημέρες, ο Ηλίας και ο Ιωάννης αντιπροσωπεύουν δύο τάξεις του λαού του Θεού. Η μία τάξη, την οποία αντιπροσωπεύει ο Ηλίας, δεν πεθαίνει, και η άλλη τάξη, την οποία αντιπροσωπεύει ο Ιωάννης, πεθαίνει. Οι δύο τάξεις αντιπροσωπεύονται επίσης στην Αποκάλυψη κεφάλαιο επτά ως οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οι οποίοι δεν πεθαίνουν, και το πολύ πλήθος, που πεθαίνει.

Στις τρεις Βαβυλώνες, ένα παρόμοιο στοιχείο του προφητικού μηνύματος είναι ότι η πρώτη Βαβυλώνα αντιπροσωπεύεται από τον Νεβρώδ, ενώ η δεύτερη Βαβυλώνα αντιπροσωπεύεται από τον πρώτο και τον τελευταίο βασιλέα, τον Ναβουχοδονόσορα και τον Βαλτάσαρ. Ο Ναβουχοδονόσορ αντιπροσωπεύει εκείνους που βρίσκονται στη Βαβυλώνα και θα σωθούν, και ο Βαλτάσαρ εκείνους που βρίσκονται στη Βαβυλώνα και θα απολεσθούν.

Κατά τις έσχατες ημέρες υπάρχουν δύο νόμοι της Κυριακής που αποτελούν αντικείμενο της βιβλικής προφητείας. Ο πρώτος είναι ο προσεχώς επιβαλλόμενος νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, και ο δεύτερος είναι ο νόμος της Κυριακής που επιβάλλεται σε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτοί οι δύο νόμοι της Κυριακής προτυπώθηκαν από τον νόμο της Κυριακής της ειδωλολατρικής Ρώμης, όταν, κατά το έτος 321, ο Κωνσταντίνος επέβαλε τον πρώτο νόμο της Κυριακής, και ακολούθησε ο νόμος της Κυριακής της παπικής Ρώμης το 538. Η ειδωλολατρική Ρώμη είναι ένας από τους διάφορους προφητικούς τύπους που προεικονίζουν τις Ηνωμένες Πολιτείες, και ο νόμος της Κυριακής του 321 προτυπώνει τον προσεχώς επιβαλλόμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο παπικός νόμος της Κυριακής του 538 προτυπώνει τον νόμο της Κυριακής που επιβάλλεται σε ολόκληρο τον κόσμο. Η εσφαλμένη άποψη ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες προτυπώνονται από τους ληστές στο Δανιήλ ένδεκα επιχειρεί να χρησιμοποιήσει τον προσεχώς επιβαλλόμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες ως απόδειξη, ώστε να ισχυριστεί ότι ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες αποδεικνύει πως οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι η σύγχρονη Ρώμη, και παραβλέπει ότι υπάρχει και άλλος νόμος της Κυριακής, ο οποίος επιβάλλεται σε κάθε έθνος του κόσμου από την τριπλή ένωση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη.

Εάν ένας κυριακάτικος νόμος στις Ηνωμένες Πολιτείες προσδιορίζει τις Ηνωμένες Πολιτείες ως τη Σύγχρονη Ρώμη, τότε τι προσδιορίζει ο παγκόσμιος κυριακάτικος νόμος; Οι τρεις Ρώμες προσδιορίζουν ότι η Σύγχρονη Ρώμη, η οποία είναι τριπλή, θα επιβάλει δύο διακριτούς κυριακάτικους νόμους. Ο πρώτος είναι στις Ηνωμένες Πολιτείες και προτυπώθηκε από τον κυριακάτικο νόμο του Κωνσταντίνου το 321, και ο δεύτερος είναι σε ολόκληρο τον κόσμο, όπως προτυπώθηκε από τον παπικό κυριακάτικο νόμο του 538. Το να χρησιμοποιείται ο κυριακάτικος νόμος στις Ηνωμένες Πολιτείες, στο πλαίσιο μιας τριπλής εφαρμογής της προφητείας, για να υποστηριχθεί ότι ο κυριακάτικος νόμος αποδεικνύει ποια είναι η Σύγχρονη Ρώμη, σημαίνει ότι παραθεωρούνται τα προφητικά χαρακτηριστικά που καθιερώθηκαν από την παγανιστική και την παπική Ρώμη. Υπάρχουν δύο διακριτοί κυριακάτικοι νόμοι στις έσχατες ημέρες, και κανένας από τους δύο δεν αποτελεί απόδειξη για να προσδιοριστεί ότι οι ληστές του λαού είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες. Όταν η μαρτυρία της παγανιστικής και της παπικής Ρώμης διαστρεβλώνεται για να

στηρίζει μια ιδιωτική ερμηνεία, όπως γίνεται επί του παρόντος, αυτό καταδεικνύει ότι εκείνοι που επιδιώκουν να στηρίξουν την ιδιωτική τους ερμηνεία δεν κατανοούν τον τύπο και το αντίτυπο.

Η ειδωλολατρική Ρώμη αποτελεί τύπο των Ηνωμένων Πολιτειών, και η παπική Ρώμη προτυπώνει τη σύγχρονη Ρώμη. Μαζί με αυτή την εσφαλμένη εφαρμογή μιας τριπλής εφαρμογής της προφητείας, και με τον ισχυρισμό ότι αυτό που διδάσκεται τίθεται στο πλαίσιο του «τύπου και αντιτύπου», συνδέεται και η άλλη αστοχία, δηλαδή ο προσδιορισμός του «βδελύγματος της ερημώσεως» όπως αυτό παρουσιάζεται μέσα στο πλαίσιο μιας τριπλής εφαρμογής της προφητείας.

Από το έτος 66 έως το έτος 70 μ.Χ., δύο Ρωμαίοι στρατηγοί επιτέθηκαν στην Ιερουσαλήμ. Και οι δύο στρατηγοί, ο Κέστιος και ο Τίτος, άρχισαν με πολιορκία, αλλά μόνο ο ένας αποσύρθηκε από την πολιορκία για σύντομο χρονικό διάστημα, γεγονός που, κατά θεία πρόνοια, επέτρεψε στους Χριστιανούς να διαφύγουν. Ήταν κατά την πρώτη πολιορκία υπό τον Κέστιο που οι Χριστιανοί αναγνώρισαν την προειδοποίηση να φύγουν. Όταν ο Τίτος έφθασε για να συνεχίσει τον πόλεμο εναντίον της Ιερουσαλήμ κατά το έτος 70 μ.Χ., άρχισε με πολιορκία και δεν έπαυσε έως ότου η Ιερουσαλήμ και ο ναός καταστράφηκαν. Η προειδοποίηση του Ιησού περιέχει δύο στάδια. Πρώτον είναι το σημείο για φυγή, και έπειτα ο διωγμός. Κατά την εκπλήρωση της προειδοποίησης στους πέμπτο και έκτο αιώνες, οι Χριστιανοί χωρίστηκαν από τη διεφθαρμένη Ρωμαϊκή εκκλησία πριν από το 538, και κατόπιν άρχισε ο διωγμός.

Ο Παύλος είναι απολύτως σαφής ότι ολόκληρη η καταγεγραμμένη ιστορία του αρχαίου Ισραήλ γράφτηκε για όσους ζουν στις έσχατες ημέρες, και ότι όλες αυτές οι ιστορίες ήταν τύποι, παρόλο που η ελληνική λέξη «τύπος», που σημαίνει τύποι, αποδίδεται ως παραδείγματα στην κλασική του παρουσίαση αυτής της αλήθειας.

Ταῦτα δὲ πάντα συνέβαινον σ' αὐτούς ὡς παραδείγματα· καὶ ἐγράφησαν πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἔφθασαν τὰ τέλη τῶν αἰώνων. 1 Κορινθίους 10:11.

Οι αφηγήσεις του δεκάτου κεφαλαίου, τις οποίες ο Παύλος χρησιμοποιεί για να θέσει το πλαίσιο αυτής της αλήθειας, δεν ήταν ιστορία του αρχαίου Ισραήλ που ενεργούσε δικαίως.

Ἄλλ' εἰς πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ὁ Θεὸς δὲν εὐηρεστήθη· διότι κατεστρώθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ταῦτα δὲ ἔγιναν παραδείγματα ἡμῶν, εἰς τὸ νὰ μὴ ἐπιθυμῶμεν κακὰ πράγματα, καθὼς κάκεῖνοι ἐπεθύμησαν. Μηδὲ γίνεσθε εἰδωλολάτραι, καθὼς τινὲς ἐξ αὐτῶν· καθὼς εἶναι γεγραμμένον, Ἐκάθισεν ὁ λαὸς νὰ φάγη καὶ νὰ πῖη, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παίξωσι. Μηδὲ ἄς πορνεύωμεν, καθὼς τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες. Μηδὲ ἄς πειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ἀπωλέσθησαν ὑπὸ τῶν ὄφρων. Α' Κορινθίους 10:5–9.

Η ιερή ιστορία είναι καταγραφή τόσο της δικαιοσύνης όσο και της αδικίας του λαού του Θεού, αλλά σε αμφότερες τις περιπτώσεις η ιστορία εξακολουθεί να αποτελεί τύπο για τον λαό του Θεού που ζει στις έσχατες ημέρες. Η ιστορία της ανταρσίας στη Μινεάπολη το 1888 είναι καταγραφή αδικίας, παρά τους ισχυρισμούς των Αντβεντιστών ιστορικών. Η ανταρσία ήταν τόσο βαθιά, ώστε η Έλεν Ουάιτ αποφάσισε να αποχωρήσει από τη συνέλευση, και παρέμεινε μόνο επειδή ένας άγγελος τής είπε ότι ήταν ευθύνη της να μείνει και να καταγράψει την ανταρσία, η οποία ήταν παράλληλη με την ανταρσία του Κορέ, του Δαθάν και του Αβιρών στην ιστορία του Μωυσή. Σε

εκείνη τη συνέλευση κατέβηκε ο ισχυρός άγγελος της Αποκάλυψης, κεφάλαιο δεκαοκτώ, αλλά το μήνυμα που έφερε απορρίφθηκε.

Εκείνη η ιστορία προτύπωνε την 11η Σεπτεμβρίου 2001, όταν τα μεγάλα κτίρια της πόλεως της Νέας Υόρκης κατεδαφίστηκαν. Εκείνη η ιστορία περιελάμβανε το πρώτο νομοσχέδιο περί κυριακάτικου νόμου, το οποίο επρόκειτο να εισαχθεί από τον Γερουσιαστή Blair. Οι προσπάθειές του να επιβάλει την Κυριακή ως Εθνική Ημέρα Λατρείας απέτυχαν, αλλά αυτό αποτελούσε μέρος μιας ιερής ιστορίας που προτύπωνε τις έσχατες ημέρες. Το νομοσχέδιο του Γερουσιαστή Blair ήταν η προειδοποίηση να φύγουν από τις πόλεις. Πριν από το 1888, όταν η Αδελφή White μιλούσε για την αναγκαιότητα να κατοικούν έξω από τις πόλεις, μιλούσε σε μέλλοντα χρόνο. Έδειχνε προς έναν καιρό στο εγγύς μέλλον, όταν ο λαός του Θεού έπρεπε να μετακινηθεί στην ύπαιθρο. Μετά το 1888, όλες οι αναφορές της Αδελφής White στην αναγκαιότητα της διαβίωσης στην ύπαιθρο τοποθετούσαν τη συμβουλή της στο πλαίσιο ότι ο καιρός για να βρίσκονται στην ύπαιθρο είχε ήδη φθάσει. Το νομοσχέδιο Blair το 1888 ήταν το σημείο της κυριακάτικης επιβολής, όπως το έθεσε ο Λουκάς, σε τόπο όπου δεν έπρεπε να βρίσκεται. Η επιβολή της Κυριακής δεν έπρεπε να εισαχθεί στο Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών, διότι αποτελούσε άρνηση μιας θεμελιώδους αρχής του Συντάγματος.

Η ιστορία του 1888 καταγράφηκε προκειμένου να προτυπώσει την προφητική ιστορία που άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Το Νομοσχέδιο Blair το 1888 προτύπωσε τον Νόμο περί Πατριωτισμού του 2001. Ήταν η προειδοποίηση που προηγήθηκε της πραγματικής επιβολής του χαράγματος του θηρίου. Κανείς που ακολουθεί τον Χριστό δεν θα έπρεπε να κατοικεί σε πόλη μετά τις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Ήταν η προφητική πολιορκία που κατεύθυνε τον λαό του Θεού να φύγει. Και καθώς υπάρχουν δύο νόμοι της Κυριακής που αποτελούν το θέμα του προφητικού προτύπου των εσχάτων ημερών, όπως παριστάνονται από τους νόμους της Κυριακής της ειδωλολατρικής και της παπικής Ρώμης, αμφοτέρωι οι νόμοι της Κυριακής προηγούνται από την προειδοποίηση να φύγουν.

Για όσους ομολογούν ότι είναι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, έπρεπε, από προφητική άποψη, να αναγνωρίσουν το Patriot Act ως σημείο να φύγουν από τις πόλεις προς την ύπαιθρο πριν από τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Ο ίδιος ακριβώς νόμος της Κυριακής ήταν το σημείο για το άλλο ποίμνιο του Θεού, το οποίο βρίσκεται ακόμη στη Βαβυλώνα, να εξέλθει από τη Βαβυλώνα πριν από την επιβολή της Κυριακής που πρόκειται να επιβληθεί σε κάθε έθνος.

«Καθώς η Αμερική, η χώρα της θρησκευτικής ελευθερίας, θα ενωθεί με τον Παπισμό στο να εξαναγκάζει τη συνείδηση και να υποχρεώνει τους ανθρώπους να τιμούν το ψευδές σάββατο, ο λαός κάθε χώρας επάνω στην υδρόγειο θα οδηγηθεί να ακολουθήσει το παράδειγμά της.»
Testimonies, τόμος 6, σ. 18.

Ακριβώς όπως η τριπλή εφαρμογή των τριών Ηλία θεμελιώνει ότι υπάρχουν δύο τάξεις του λαού του Θεού στις έσχατες ημέρες, έτσι και η τριπλή εφαρμογή της Ρώμης προσδιορίζει ότι υπάρχουν δύο διακριτοί νόμοι περί Κυριακής. Εκείνοι που επιθυμούν να ισχυρισθούν ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι οι λησταί του λαού σου, και ότι, επομένως, ο προφητικός ρόλος των Ηνωμένων Πολιτειών θεμελιώνει την όραση, υποστηρίζουν ότι ο προσεχής νόμος περί Κυριακής στις

Ηνωμένες Πολιτείες είναι το βδέλυγμα της ερημώσεως το οποίο ο Χριστός προσδιόρισε ως προειδοποίηση προς τον λαό Του να φύγει από τον επερχόμενο διωγμό. Παραλείπουν να διακρίνουν μεταξύ της πολιορκίας, η οποία είναι το προειδοποιητικό σημείο για να φύγουν, και της δεύτερης πολιορκίας, η οποία αντιπροσωπεύει το πότε η πραγματική επιβολή ενός νόμου περί Κυριακής αρχίζει τον διωγμό των εσχάτων ημερών. Παραλείπουν να εξετάσουν τη διάκριση που θεμελιώνεται επί δύο μαρτύρων, ότι δηλαδή πρόκειται να υπάρξουν δύο διακριτοί νόμοι περί Κυριακής που εκπληρώνουν την προφητεία στις έσχατες ημέρες. Ενεργώντας έτσι, υποστηρίζουν ότι ο προσεχής νόμος περί Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι η προειδοποίηση που παριστάνεται ως το βδέλυγμα της ερημώσεως, το οποίο ελαλήθη διά Δανιήλ του προφήτου, και είναι, αλλά όχι όπως το ορίζουν εκείνοι.

Ο νόμος περί της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι η προειδοποίηση προς το άλλο ποιμνίο του Θεού, που βρίσκεται ακόμη στη Βαβυλώνα, να φύγει από την κοινωνία της. Επομένως, αποτελεί προειδοποίηση για τον επερχόμενο νόμο περί της Κυριακής, ο οποίος θα επιβληθεί σε όλα τα έθνη.

«Ξένα έθνη θα ακολουθήσουν το παράδειγμα των Ηνωμένων Πολιτειών. Παρότι εκείνη προπορεύεται, εντούτοις η ίδια κρίση θα επέλθει επάνω στον λαό μας σε όλα τα μέρη του κόσμου.» Testimonies, τόμος 6, 395.

Ο ισχυρισμός τους είναι ότι ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες ταυτοποιεί τις Ηνωμένες Πολιτείες ως το σύμβολο που εγκαθιδρύει το προφητικό όραμα, αλλά, στο πλαίσιο της προειδοποίησης που έδωσε ο Χριστός να φύγουν, εκείνος ο νόμος της Κυριακής αντιπροσωπεύει μια παγκόσμια προειδοποίηση προς τους εργάτες της ενδεκάτης ώρας να φύγουν από τη Βαβυλώνα.

Όταν η Αδελφή Γουάιτ απευθύνει την προειδοποίηση να φύγουν, αναφέρεται στο ζήτημα του νόμου της Κυριακής που κατακλύζει ολόκληρο τον κόσμο. Το κίνημα αυτό αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Προσδιορίζει ότι ο νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι η προειδοποίηση της επερχόμενης δίωξης.

«Με το διάταγμα που θα επιβάλει την εγκαθίδρυση του παπισμού κατά παράβαση του νόμου του Θεού, το έθνος μας θα αποκοπεί πλήρως από τη δικαιοσύνη. Όταν ο Προτεσταντισμός απλώσει το χέρι του πέρα από το χάσμα για να πιάσει το χέρι της Ρωμαϊκής εξουσίας, όταν εκταθεί πάνω από την άβυσσο για να σφίξει τα χέρια με τον πνευματισμό, όταν, υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ένωσης, η χώρα μας αποκηρύξει κάθε αρχή του Συντάγματός της ως προτεσταντικής και δημοκρατικής κυβερνήσεως και λάβει μέτρα για τη διάδοση των παπικών ψευδών και πλανών, τότε μπορούμε να γνωρίζουμε ότι έχει έλθει ο καιρός της θαυμαστής ενέργειας του Σατανά και ότι το τέλος είναι πλησίον. »

«Καθώς η προσέγγιση των ρωμαϊκών στρατευμάτων υπήρξε σημείο για τους μαθητές της επικείμενης καταστροφής της Ιερουσαλήμ, έτσι και αυτή η αποστασία μπορεί να είναι για εμάς σημείο ότι το όριο της μακροθυμίας του Θεού έχει φθάσει, ότι το μέτρο της ανομίας του έθνους μας έχει πληρωθεί, και ότι ο άγγελος του ελέους πρόκειται να αναχωρήσει, για να μη επιστρέψει ποτέ. Τότε ο λαός του Θεού θα βυθιστεί σε εκείνες τις σκηνές θλίψεως και

στενοχωρίας, τις οποίες οι προφήτες έχουν περιγράψει ως καιρό της θλίψεως του Ιακώβ. Οι κραυγές των πιστών, των διωκομένων, ανέρχονται στον ουρανό. Και καθώς το αίμα του Άβελ εβόα από τη γη, υπάρχουν επίσης φωνές που βοούν προς τον Θεό από τους τάφους των μαρτύρων, από τα μνήματα της θαλάσσης, από τα ορεινά σπήλαια, από τις θολωτές κρύπτες των μονών: “Έως πότε, ό Δεσπότης, ό άγιος και άληθινός, δεν κρίνεις και δεν εκδικείς το αίμα μας από εκείνους που κατοικούν επί της γης;” Testimonies, τόμος 5, σ. 451.»

Η αδελφή Γουάιτ προσδιορίζει τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες και τον προσδιορίζει ως «σημείο» ότι ο καιρός της δοκιμασίας για τις Ηνωμένες Πολιτείες έχει λήξει. Αλλά και ο λαός του Θεού στα άλλα έθνη του κόσμου πρόκειται να βρεθεί αντιμέτωπος με την ίδια δοκιμασία. Υπάρχει ένα χρονικό διάστημα από τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες έως ότου ο Μιχαήλ εγερθεί και λήξει η ανθρώπινη δοκιμασία. Όταν αυτή λήξει, «ο άγγελος του ελέους αναχωρεί εν πτήσει».